До маленької Звенислави прийшла коляда
із звіздарем і торбою, що все помістить.
Мучить Звенислава бабусю: дай і дай
з ялинки ночі медівник місяця!

Покотилися зайчики — обкачані в снігу клубки
і давай Звенославі нахиляти ялицю.
А місяць, звичайно, з того всього кпить,
бо підв’язаний міцно на золотій нитці.

Тільки осипається скляного снігу слюда,
і зірка, як куля, стовклася на площі міста.
Перший раз до Звенислави прийшла коляда
із звіздарем і торбою, що дива містить.